

Januari 2022

NIEUWSBRIEF- Het aardse leven als scholingsweg

Lieke Schwaiger-Dijkstra en Roland Schwaiger

Over vaccinatieplicht en de ziel van het Oostenrijkse volk

In een paar weken tijd hebben we een heel ander gevoel gekregen over de situatie in Oostenrijk waarin langzaam onze innerlijke bedruktheid en het gevoel van onvrijheid verdween. Het was een innerlijk proces, dat we graag met meer mensen willen delen.

Oorzaken waren de crisissen in de Oostenrijkse regering en ook de vaccinatieplicht voor de gehele bevolking. In andere landen is dit deels ook ter sprake, maar niet als verplichting voor allen.

Het raakte mij persoonlijk zeer, want als Nederlandse ben ik nooit in een situatie geweest, dat je van bovenaf bepaalde onvrijheden worden opgelegd. Het gaat niet om wel of niet inenten, maar om de keuzevrijheid.

Een steeds dringender vraag klonk in mij op; *Hoe moeten we hier mee omgaan?*

Als antwoord kreeg ik een inzicht van Rudolf Steiner aangereikt;

‘Zoveel mogelijk in het midden blijven dan word je de weg vanzelf gewezen’.

Niemand laat zichzelf graag iets opleggen door een ander, tenzij je ervan overtuigd bent dat het goed is natuurlijk, maar dan is er ook geen sprake meer van dwang, maar van een gezamenlijk overleg. Dat laatste is ver te zoeken dus moesten we om niet in die strijd te komen, in onszelf een juiste houding zien te vinden. We begrepen al gauw dat gedachten, van dit is goed en dat is fout, ons nergens heen voerde, behalve dan in een innerlijke strijd. We moesten een weg zoeken zonder te oordelen en erop vertrouwen de juiste inzichten te krijgen.

Dat was begin december en heel langzaam kregen we een andere kijk op waarom het juist de regering in Oostenrijk is, die zo heftig en radicaal reageert op de huidige crisissituatie en alle mensen wil verplichten/dwingen om zich te laten vaccineren.

De kerk heeft hier nog lang de dienst uitgemaakt, angst verspreidt en een diepe stempel op de bevolking gedrukt. Ik zag het ook aan Roland, die hier in Oostenrijk geboren is en een diepgewortelde angst voor het gezag van buitenaf heeft.

De regering probeert (*ook weer vanuit deze diep gewortelde angst*) met alle macht en middelen, de oude structuur vast te houden; *Iedereen moet doen wat voorgeschreven wordt*, onder dreiging van hoge boetes of gevangenisstraf.
(*Dat deed de kerk ook toen Roland, 30 jaar geleden uittrad en geen kerkbelasting meer wilde betalen, met dezelfde dreigementen*)

Door deze huidige maatregelen van de regering worden veel Oostenrijkers in het diepst van hun ziel geraakt. Maar juist door al die druk/gezag van buitenaf is de ziel van het Oostenrijkse volk zich aan het bevrijden. Mensen worden wakker en meer zelfbewust. Ze staan hier letterlijk op en gaan hun eigen leven organiseren! (natuurlijk lang niet allemaal, maar toch)

Met honderd duizenden tegelijk gaan ze elke week de straat op en laten hun stem horen. De diepe zielsverbondenheid met de zuivere schoonheid van de Oostenrijkse natuur helpt ze om stevig te blijven staan en nieuwe wegen te zoeken. Bijvoorbeeld door zelf hun kinderen in kleine scholen onderwijs te geven, zonder al die benauwde testen, mondkapjes en angst sfeer, waarin kinderen nu eenmaal niet kunnen gedijen.

Rudolf Steiner verteld dat Oostenrijk een belangrijke rol heeft om het westen en oosten met elkaar te verbinden.

Hij sprak daarover in het West-Oost congres in Dornach als volgt;

„Dass der Österreicher nicht nur durch seine geographische Lage, sondern gerade durch das im Herzen Verborgene dazu prädestiniert ist, die Brücke zwischen Westen und Osten schlagen zu helfen“.

(*„Dat de Oostenrijker niet alleen door zijn geografische ligging, maar ook door wat er diep in zijn hart verborgen ligt is voorbestemd om te helpen bij het slaan van een brug tussen het Westen en het Oosten“.*)

De brug die hier bedoeld wordt is de innerlijke weg van zuivering, de ontwikkeling van het geweten, de weg van het midden.

Vanuit het Westen is het Ahriman die zijn invloeden wil laten gelden. Vanuit het Oosten is het Lucifer.*

Door de huidige ontwikkelingen wordt Oostenrijk als het ware wakker geschud om de taak die het als volk heeft gekregen, om West en Oost met elkaar te verbinden, te leren dragen. Dit te mogen weten en leren begrijpen geeft ons vertrouwen dat alles wat er gebeurt een diepe zin heeft. Dat weten we theoretisch natuurlijk wel, maar om het ook te mogen voelen is een groot geschenk. Het heeft ons gesterkt om met moed de toekomst tegemoet te zien.

**Lees meer in nieuwsbrief 14; Het wezen van de wereld-humor helpt ons het juiste evenwicht te vinden tussen de twee invloedssferen van Lucifer en Ahriman.*

**zie ook Hans Stolp; De grote aartsengel Michaël, hoofdstuk 10, De incarnaties van Lucifer, de Christus en Ahriman. Bldz.90; „Michaël ziet het al voor zich; de stralende zelfbewuste en liefdevolle mens die we eens zullen worden. En hij weet dat we de impulsen van Lucifer en Ahriman hard nodig hebben om dat hoge doel in de verre toekomst te bereiken. Zonder hun impulsen zullen wij nooit in staat zijn de zo volmaakte mens van louter liefde te worden die Michaël en de Christus voor ogen hebben. Daarom verbande Michaël allereerst Lucifer naar de aarde waar hij in het Lemurische Tijdperk op de mens begon in te werken. Later in het Atlantische Tijdperk, begon Ahriman (vanuit de geestelijke wereld) op de mensheid in te werken. Zo kon het gebeuren dat Lucifer zich in het aardse paradijs op de mensheid richtte en dat (veel) later de impuls van Ahriman daarbij kwam“.*

**Uiteindelijk incarneerde Lucifer in een Chinese Keizer (in het Oosten) Ahriman zal in de nabije toekomst in het Westen in Amerika incarneren.*

